

Første behandling af forslag til lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger.

(Lovforslaget (nr. 87) findes i tillæg A. sp. 1523, fremsættelsen i tidenden sp. 2190).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ritt Bjerregaard: Disse lovforslag er i lighed med de foregående, der er behandlet her i dag, et led i den tekniske tilpasning af dansk lovgivning, der er en følge af Danmarks eventuelle tilslutning til EF.

Det første lovforslag drejer sig om en ændring af konkurrenceloven på en sådan måde, at handelsministeren kan afgøre, for det første at bestemte varebetegnelser skal forbeholdes varer, der opfylder bestemte forskrifter, og for det andet at bestemte varer skal mærkes på en særlig måde. Med undtagelse af §§ 16 og 17 bibeholdes de andre paragraffer i den gamle lov. Ændringerne er motiveret med, at der er fællesmarkedsdirektiver vedrørende krystalglas og tekstiler, og at der forventes lignende bestemmelser for andre varer, og desuden at markedsintegrationen kan betyde, at handelsministeren kan have brug for at give forskrifter vedrørende andre varer. I øvrigt tænkes loven selvfølgelig kun anvendt, hvor der ikke i den øvrige lovgivning er fastlagt lignende bestemmelser.

Den nuværende § 16 i konkurrenceloven er en gammel paragraf, der fandtes i konkurrenceloven af 1912 og som forbilledet havde den tyske konkurrencelov. Den tilsigtede ligesom den nuværende ændring at tjene forbrugeroplysningen. I betænkning nr. 416 af 1966 siges dog, at bestemmelserne indtil dette tidspunkt har været meget lidt brugt. Men mens den gamle formulering kun gik på kvantumsangivelser og oprindelsesmærkning, indeholder den nye tilføjelser med bestemmelser om oplysninger vedrørende indhold, sammensætning, holdbarhed, behandlingsmåde og egenskaber i øvrigt. En forøget forbrugeroplysning med hensyn til varens indhold og egenskaber var allerede foreslået af et flertal af et udvalg nedsat af handelsministeren den 21. januar 1959, jævnfør den tidligere nævnte betænkning, mens mindretallet fremhævede, at der alle-

rede på frivillig basis var gennemført lignende ting, og at man kunne fortsætte med det. Ændringen af lovforslaget falder således i tråd med udviklingen her i landet og skal hermed anbefales.

Det næste lovforslag er i modsætning til det foregående ikke en ændring af en eksisterende lov, men et forslag til en ny lov. Det er også begrundet i en eventuel tilslutning til fællesmarkedet. Forslaget drejer sig om en bemyndigelse for monopoltilsynets direktorat til at yde Fællesmarkedskommissionen bistand vedrørende kontrollen med monopoler og konkurrencebegrænsninger. Lovforslaget er af administrativ betydning og tjener til at sikre, at samarbejdet mellem Danmark og fællesmarkedet i givet fald kan fungere. Det er begrundet med Romtraktatens konkurrenceregler og i tilknytning hertil Kommissionens to forordninger fra henholdsvis 1962 og 1968. Da forordning nr. 17 af 1962 og nr. 1017 af 1968 i deres fulde udstrækning kommer til at gælde for Danmark, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, er det betydningsfuldt, at de kan studeres nærmere.

Når det er nødvendigt med et lovinitiativ, skyldes det, at Danmark skal have en kompetent myndighed til at tage sig af eventuelle undersøgelser og henvendelser vedrørende monopoler og konkurrencebegrænsninger. Forslaget her bemyndiger monopoltilsynet dertil. I øvrigt er der i lovforslagets bemærkninger givet god besked om, hvorfor de enkelte paragraffer er nødvendige, så det skal jeg ikke trætte med at gentage.

I indledningen nævnte jeg, at der ikke lå en tidligere lov til grund for forslaget her. Det er selvfølgelig rigtigt i den forstand, at der ikke henvises til nogen. På den anden side bygger forslaget tydeligvis på loven af 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger. Når lovforslaget her ikke bare tilsigter en ændring af den eksisterende lov, skyldes det, at denne kun dækker nationale forhold og skal vedblive at gøre det, mens den nye lov til gengæld kun taler om forholdet til EF. Lovene svarer i princippet til hinanden, idet dog EF-loven hviler på et forbudsprincip, mens den danske hviler på et princip om kontrolmisbrug. I praksis har lovene fungeret ens, idet dog fællesmarkedet har haft langt flere sager at behandle, mens vi her i landet stort set med